

אשרי עין ראתה כל אלה

1. אגרות הראיה עמ' מט.

הבנה פשוטה וישרה, שכל מה שאנו רואים, שומעים ומרגישים, מכל העיניים וק"ו. מעניינים המוסריים והשכליים, וביותר מעניינים האלקיים, הכל המה בתור מלבושים, שמות, שתחתם נמצא תוך עצמי, ליותר קיים ויותר חי ואחותי, שבזה הכל מתאחד.

2. 'מכתב מאלהו' א' עמ' 34

בתורה כתוב ויתהלך חנוך את האלקים, ואמרו חז"ל "כי חנוך תופר מנעלים היה, ועל כל תפירה ותפירה היה מייחד יחודים לקונו"

3. תלמוד בבלי מסכת שבת דף מט/ב

דתנן אבות מלאכות ארבעים חסר אחת כנגד מי אמר להו רבי חנינא בר חמא כנגד עבודות המשכן אמר להו רבי יונתן ברבי אלעזר כך אמר רבי שמעון ברבי יוסי בן לקוניא כנגד מלאכה ומלאכתו שבתורה ארבעים חסר אחת בעי רב יוסף ויבא הביתה לעשות מלאכתו ממנינא הוא או לא אמר ליה אביי וליתי ספר תורה ולימני מי לא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן לא זזו משם עד שהביאו ספר תורה ומנאו. אמר ליה כי קא מספקא לי משום דכתיב והמלאכה היתה דים ממנינא הוא והא כמאן דאמר לעשות צרכיו נכנס או דילמא ויבא הביתה לעשות מלאכתו ממנינא הוא והאי והמלאכה היתה דים הכי קאמר דשלים ליה עבידתא תיקו.

4. מדרש תנחומא פקודי פרק ב

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ וכתוב (תהלים קד) נוטה שמים כיריעה ובמשכן מה כתיב ועשית יריעות עזים (שמות כו) בשני יהי רקיע ואומר בהן הבדלה שנאמר ויהי מבדיל בין מים למים ובמשכן כתיב והבדילה הפרוכת לכם (שם) בשלישי כתיב מים שנאמר יקו המים ובמשכן כתיב ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת וגוי ונתת שמה מים (שם ל) ברביעי ברא מאורות דכתיב יהי מאורות ברקיע השמים ובמשכן כתיב ועשית מנורת זהב (שם כח) ... אמר משה רבינו ומי מודיע לאומות שנתרצית א"ל לך אמרו להם ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (שמות כח) לכך כתיב משכן העדות שהמשכן מעיד שהשכינה בישראל.

4. ספר נצח ישראל - פרק ז

כלל הדבר, כי אלו שני דברים שקולים; המקדש והאדם. כי בהיכל השם יתברך כבוד ה' זרח עליו, וכך בהיכל האדם שוכן כבוד הנשמה, וישיבתה בהיכלה דומה לכבוד ה', כדאיתא בפרק קמא דברכות (י). הני חמשה "ברכי נפשי" כנגד מי אמרם דוד, לא אמר דוד אלא כנגד הקב"ה, וכנגד הנשמה, מה הנשמה וכו'. ולכך כאשר היו כל כוחות הנשמה בקדושה, ולא היו מטמאין אותה, גם כן השם יתברך היה שוכן בהיכל שלו בארץ בקדושתם. וכאשר נטמא האדם, אז נטמא מזה גם כן היכל השם יתברך. ויש בזה ראיות ברורות, ואין להאריך במקום הזה עוד:

5. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נה/א

אמר רב יהודה אמר רב יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ.

6. רבי יונתן ב"ר אלעזר, כך אמר ר"ש ברבי יוסי בן לקוניא, כנגד מלאכה, מלאכתו, ומלאכות שבתורה, ארבעים חסר אחת.

יש הבדל בין קודש לחול, אבל זה ההבדל עצמו יביאנו לחשוב כי רק החסרון שבמציאות, חסרון ההתאחדות וההשלמה, מביא אותו ההבדל. אבל כשכל הכחות כולם, וכל הפועלים, מתקבצים למרכז אחד רם ותכליתי, כשהחיים כולם מכוננים למילואם הגמור, אין כאן הפרש והבדל, אז החיים כולם הם קודש קדשים... לא רק המרכז יתעלה, כ"א כל הענפים כולם, כולם יתענגו על אור המנוחה הברכה והקדושה של השבת בבא עתו להגלות, בכבוד הדר אל עליון ב"ה. והמנוחה מכוונת על כל השדרה הרחבה של המלאכה לכל פינותיה, כנגד מלאכה, מלאכתו, ומלאכות שבתורה, ארבעים חסר אחת.

7. ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן צח

וזהו פרוש הגמרא, נתן עיניו בו, כלומר שיהיה רואה בעיניהם של צדיקים. ונעשה גל של עצמות, גל מלשון התגלות, ונעצמות מלשון (ישעיה ל"ג): "עוצם עיניו מראות ברע". דהינו שהוא רואה מה שפגם, שיהיה נסתר מפניו מקדם. ואין ענין גדול מזה, כשאדם רואה מה שפגם:

7. שמונה קבצים / קובץ ג / רכה.

ה. אופיה של הגאולה הבאה לפנינו, שראשית צעדיה הננו חשים ומרגישים, הוא בתוכיותה של כנסת-ישראל. מתפתחת היא האומה, בכל כחותיה, מגדלת היא את רוחה, את טבעה ואת עצמיותה... מצב הגאולה זהו יסוד החזון של הרזים, שכנסת-ישראל לא תשוב למקומה לעתיד כי אם קודשא בריך הוא וכל חייליו יבואו אליה, ויקימו אותה מן עפרא ביקר סגי, אשרי עין ראתה כל אלה, ולמשמע און ותקוה תשמח נפשנו. והמשך הזמן, העובר בין ההופעות המיוחדות המרוכזות בכנסת-ישראל, עד שיופיע אור תפארת ישראל, לדעת כי שם די נקרא עליה, הוא זמן חבלי משיח, שרק אמיץ אונים כרב יוסף היה אומר עליו ייתי ואזכה דאיתבי בטולא דכופתא דחמריה.